

priorem Sententiam tollit,
quam nec posterior Sententia
tollere potest, Res est plana
et Deo non immoror Legi
Brunneri ad Co. Lib. 7. Tit. 57.
L. 2. 3.

Het welk Los partij niet door
al te groote drift vergeeten
had te reflecteren, hem leer-
kerlyk behaer Loude hebben
van het appointement al
hier in questie Los verklaert
niet denaam van Sententia
die er niet op past, te bap-
tiseren.

En teffens te binnen gebragt,
dat hij na alle Regten, Los
hij meins tot de gevoerde
Sententie niet verplicht te zijn
bevoegd geweest was tegen
oud verlaechen daer op ge-
vallen dispositie opte hoo-
men, wanneer hem geen
regt

regt verweigerd Loude zijn
geworden.

Als Lynde dit het ordinair
en regtelijk effect van sulke
rescripten, ordres en appointe-
menten, dat men daer aan
niet dan na voorgaande
Causa disceptatis, Cognitis, et
decisis behoeft te obtemperen,
Est enim differentia inter man-
datum tale et Sententiam, illud
exceptiones ad huc admittit,
et id allegatis in Simplicem
Citationem Resoluitur, et
Sententia finem liti facit,
illud excludit si in rem ju-
dicatam transierit Dnes. part
3. Decis. 552. add. part. 2. Decis. 292.
ubi etiam monet, mandatum
sine Causa Cognitione ad uni-
us partis instantiam emanans
vim rei iudicate non habere,
re, et per Comparationem atque
allegationem exceptionem in
Simplicem